

Матеріали науково-практичної конференції «Сучасні аспекти діагностики та лікування захворювань нервової системи» (Київ, 25—26 вересня 2014 року)

К. А. АРХИПОВА¹, А. В. НОСАТОВ², Ф. О. ВОЛОХ³, П. С. КРАСОВ¹, А. І. ФІСУН¹, В. О. МАЛАХОВ³

¹ Інститут радіофізики та електроніки ім. О. Я. Усикова НАН України, Харків

² Харківська міська клінічна лікарня № 7

³ Харківська медична академія післядипломної освіти

Дослідження β -адренореактивності еритроцитів хворих на дисциркуляторну енцефалопатію біофізичними методами

Мета роботи — дослідження функціонального стану мембранно-рецепторного апарату клітин крові за наявності ангіоневрологічних захворювань.

Матеріали і методи. Біофізичними методами досліджено β -адренореактивність мембран (β -АРМ) еритроцитів у 1-шу та на 10-ту добу госпіталізації в пацієнтів з дисциркуляторною енцефалопатією (ДЕ) I та II стадії. Хворих було розподілено на дві групи: групу 1 ($n = 33$, середній вік — $(52,6 \pm 11,1)$ року) та групу 2 ($n = 48$, середній вік — $(66,3 \pm 7,7)$ року).

Результати. У контрольній групі ($n = 26$, середній вік — $(55,8 \pm 13,2)$ року) β -АРМ була у межах норми (показник не перевищував 20 ум.од.). У групі 1 на початку дослідження середньогруповий показник становив 34,6 ум.од., що свідчило про знижений рівень адренореактивності, у групі 2 — 42,2 ум.од., що відповідало низькому рівню. Встановлено залежність цього показника від статі: у жінок він перевищував показник чоловіків на 3—4 ум.од. На 10-ту

добу відзначено нормалізацію β -АРМ: у групі 1 показник знизився на 17,6% ($p < 0,03$), а в групі 2 — на 30,1% ($p < 0,001$). Зміну реактивності клітин підтверджено результатами діелектричного обстеження: у групі 1 показники збільшилися на 12,7% ($p < 0,001$), а в групі 2 — на 4,4% ($p < 0,04$). Порівняльний аналіз результатів обох методів вивчення адренореактивності дав змогу встановити чітку позитивну кореляцію між величиною β -АРМ та зміною діелектричної проникності ($\Delta\epsilon'$) для еритроцитів, індукованих адреналіном ($r = +0,44$ для $\Delta\epsilon'(A)$) та пропранололом ($r = +0,34$ для $\Delta\epsilon'(B)$). Отже, що більшою є адренореактивність (менший показник β -АРМ), то більшою є реакція еритроцитів.

Висновки. Отримані результати становлять інтерес для створення діагностичного тесту з метою виявлення патологічних порушень на клітинному рівні та здійснення моніторингу за станом пацієнтів під час їх лікування і реабілітації.

Н. Ю. БАЧИНСЬКА, І. Ф. РОЖЕЛЮК, В. О. ХОЛІН, І. М. ПІШЕЛЬ, Ю. І. ЛЕОНОВ

ДУ «Інститут геронтології ім. Д. Ф. Чеботарьова НАМН України», Київ

Генотип АпоЕ та ефективність лікування деменції альцгеймерівського і судинного генезу в осіб похилого віку

Найчастіше когнітивні порушення при старінні виникають на тлі нейродегенеративного процесу, цереброваскулярної патології та їх поєднання. Аполіпропротеїн Е (АпоЕ) — білок з багатьма функціями, який експресується в головному мозку і може чинити фізіологічний або патологічний вплив на функціонування мозку. За сучасними уявленнями, ген АпоЕ належить до плейотропних генів, які впливають на метаболізм низки препаратів.

Мета роботи — вивчити поліморфізм гена АпоЕ в осіб похилого віку на початковій стадії деменції альц-

геймерівського і судинного генезу, проаналізувати ефективність лікування хворих на деменцію залежно від генотипу АпоЕ.

Матеріали і методи. Проведено комплексне обстеження 71 особи похилого віку (середній вік — $(71,9 \pm 0,7)$ року), з них 38 осіб з хворобою Альцгеймера (ХА) і 33 — із судинною деменцією (СД). Генетичний поліморфізм АпоЕ досліджували за допомогою методики полімеразної ланцюгової реакції. Ефективність лікування визначали за допомогою нейропсихологічного дослідження з використанням